

Bij de opgraving kwamen tevens interessante gegevens naar boven over de bouwhistorische ontwikkeling van de Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaartkerk. Onder meer de fundering van een voormalige toegang tot het noordelijke deel van het transept van de kerk kwam aan de oppervlakte. De overige bakstenen en natuurstenen massieven weerspiegelen de verschillende fases in de funderingen van de kerk, onder andere de verbouwingen gedurende de 18de eeuw waarbij een deel van de begraafplaats werd overbouwd.

In het voorjaar van 2015 onderzoekt SOLVA nog twee sleuven op de Markt zelf. Dit zal ongetwijfeld nieuwe gegevens over de genese van het plein aan het licht brengen.

BIBLIOGRAFIE

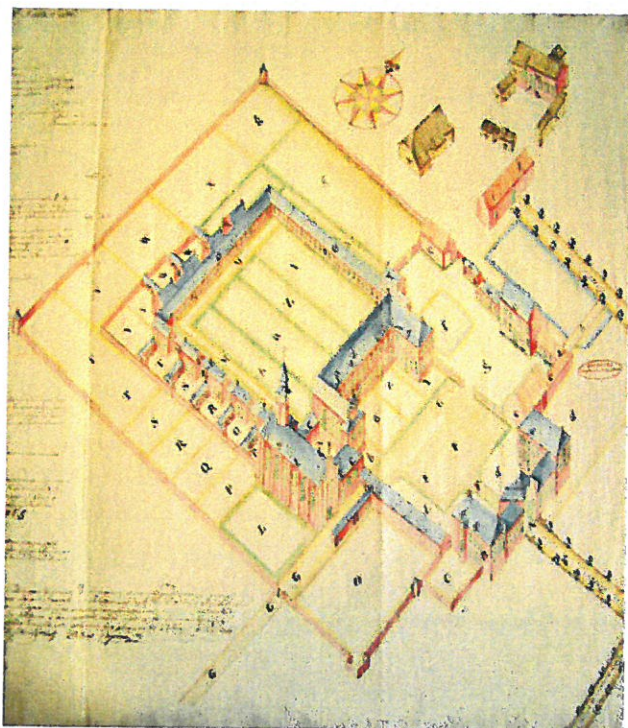
LAMARCQ D., 1989, De Bouwgeschiedenis van de O.L.V.-Hemelvaartkerk te Zottegem, *Handelingen van het Zottegems Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde* 4, 141-162.

LAMARCQ D., 2003, Tweeduizend jaar begraven. Een onderzoek naar de geschiedenis van het Zottegemse kerkhof, *Handelingen van het Zottegems Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde* 11, 13-96.

VAN DURME L., 2001, Op toponymische speurtocht door het oude Zottegem, *Handelingen van het Zottegems Genootschap voor Geschiedenis en Oudheidkunde* 10, 13-26.

Archeologisch onderzoek in de kartuizerpriorij te Sint-Martens-Lierde (OVL)

Taelman Evelien, Du Rang Elien & Cherrette Bart

Detail van de kaart van Capeau (1784)

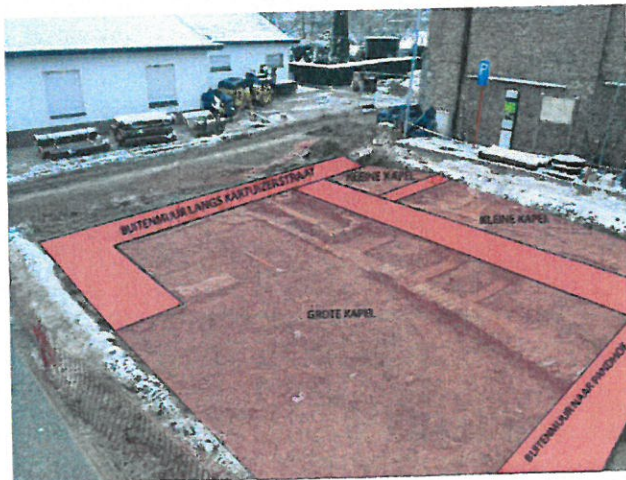
Naar aanleiding van rioleringswerken en de heraanleg van het dorpscentrum van Sint-Martens-Lierde voerde SOLVA tussen september 2012 en maart 2013 in opdracht van de gemeente Lierde een gefaseerd archeologisch onderzoek uit. Het projectgebied bevindt zich tussen en rond de bestaande bebouwing van de dorpskern van Sint-Martens-Lierde. Op deze plaats bevond zich tussen 1329 en 1783 de kartuizerpriorij Sint-Martens-Bos. Uit het onderzoek komt duidelijk naar voor dat de huidige bebouwde oppervlakte overeenkomt met de historische afbakening van de site, zoals te zien op een 18de-eeuws plan van Capeau (1784). Het merendeel van de muren geregistreerd tijdens het archeologisch onderzoek kon trouwens geïdentificeerd worden op deze tekening.

Het archeologisch onderzoek in de aangrenzende weide en in de pastorijtuin, buiten de ommuring, leverde geen relevante informatie op. De eerste muurfragmenten kwamen aan het licht van zodra de grens van de dorpskern was bereikt. Het betrof de restanten van een oude pachtboerderij, waarbij beide buitengevels zijn aangetroffen, net als een dwarsmuur en twee vloerniveaus van respectievelijk Doornikse kalksteen en baksteen. Op basis van de gebruikte bouwmaterialen is dit gebouw gedateerd in de late 15de - vroege 16de eeuw. De vondsten, gerecupereerd uit de ophogingslagen bovenop deze muren, zijn te plaatsen in de post-middeleeuwen.

Een tweede murenconcentratie bevond zich naast de toegangspoort van de katuizersite. Dit opgravingsvlak voor de huidige pastorij bewaarde een groot aantal muurfunderingen waarin zeven fasen zijn herkend. Alle muren zijn gemetst met bakstenen en kalkmortel. Er kon een gebouw, een rioleringsysteem en een beerput worden onderscheiden. Door het ontbreken van vondstenmateriaal en de geringe registratiediepte (-0,40 m onder het huidige loopvlak) blijven een aantal onderzoeksvragen onbeantwoord. De datering kon niet worden vastgesteld door de geringe registratiediepte, afwezigheid van vondsten en historische/cartografische bronnen. Doordat deze bebouwing niet te zien is op het plan van 1784, kan men enkel met zekerheid stellen dat deze bebouwing dateert vóór 1784.

Muurresten naast de toegangspoort van de katuizerprijorij

Muurresten van de kapittelzaal

De funderingen bewaard onder het plein naast de kerk kenden vier bouwfases. Het ging om de voormalige kapittelzaal en de kleine pandgang gelegen rondom de pandhof, en de meer westelijk gelegen grote pandgang. Op dit plein zijn drie beerputten bewaard, waarvan één ten vroegste in de 18de eeuw dateert en dus jonger is dan de kloostermuren. De recentste structuur was de 19de-eeuwse kerkhofmuur die het plein en de oudere